

vijftiende jaargang

III

juni 1963.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Zwanenleven.

We liepen door een park. In een der vijvers dreven enige zwanen. Ik vind het maar triest dat zwanenleven.

De dieren schoven maar wat heen en weer tussen de wallen.

Wat is een zwaan een prachtig sterk beest.

Er gaat iets uit van zo'n beest. En zie eens naar de vleugels, wat een kracht als ze uitgeslagen worden.

En toch, dat zwanenleven hield mijn gedachten een ogenblik gevangen.

Ze schoven weer even verder, tussen de wallen. Dat is wat je noemt het zwanenleven.

Een zwaan, zei ik tegen mijn vrouw, moet door wijde ruimten vliegen met machtige vleugelslag. Laat deze forse vogel het luchtruim doorklieven. Nu zwemt dat beest doelloos in de vijver. Waarom toch, gaat ze nu niet op de wieken. U weet het al, ze kan niet vliegen, de mensen hebben haar vleugels gekortwiekt. Arm beest, je kunt niet opstijgen nooit ben je in staat met machtige vleugelslag het luchtruim te doorklieven. Het zwanenleven is maar in-triest.

De zwaan schuift maar een beetje tussen de wallen.

Dat is griezelig, vooral vind ik het heel griezelig nu ik me dit zwanenleven indenk.

Het is maar te hopen dat het dier niet al te veel gedachten heeft, wanneer het gekortwiekt wordt en in een vijver los gelaten wordt, maar zijn instinct zal hem waarschuwen, dat het ontzettend en onherstelbaar is.

Het is echter te laat, al slaat ze de vleugels nog zo uit. Nu moet mij nog iets van 't hart. Lijkt het verenigingsleven ook niet dikwijls op een zwanenleven. Als ik in de krant verschillende verslagen lees van gehouden vergaderingen, dan is het bedroevend, hoe weinig leden de vergadering bezoeken. Het bestuur is gekortwiekt en kan de hoogte niet meer nemen. Ze zitten in de onderwal met al hun idealen.

Ze is de hoogte kwijt. Nog iets. Lijkt ons leven ook niet vaak op een zwanenleven. Ons bestaan is soms even somber. Wij schuivelen ook wat tussen de wallen. Hoe komen we toch in de onderwal? Hoe komt zo'n zwaan er? Het dier is gelokt, gevangen, gegrepen, gekortwiekt. Wij worden ook dikwijls gelokt door ons eigen "begeren". En dan komen we in de onderwal met al onze goede idealen.

Wij hebben dan de vrijheid tussen de wallen, maar zijn de hoogte kwijt. Dat is het zwanenleven, en dit is schuivelen. Wat ik nog wil zeggen?

Nimmer wens ik u en onze vereniging een zwanenleven toe.

De Voorzitter.

De jaren '40 - '45.

Bij mijn afscheid als voorzitter der Gereformeerde Jeugdcentrale te Alkmaar werd mij een prachtig boekwerk aangeboden, dat bovenstaand opschrift tot titel heeft. Het is een documentaire, d.w.z. een verzameling foto's, persberichten, documenten enz. welke tezamen een beeld geven van hetgeen in die jaren 1940 - 1945 in ons land is gebeurd.

Op bladzijde 24 staat een rapport van een luitenant over de terugtocht van de Peeldivisie onder dreiging van Duitse vliegtuigen. Een fragment uit dit rapport wil ik hier gaarne weergeven.

"Ik rem af - naar rechts - onder de bomen - deuren
"open - van de weg afspringen! - de sloot over - in
"de struiken - Verder, niet te dicht bij de weg! -
"liggen - kop weg - doodstil houden - vliegtuigen
"razen boven ons, mitrailleurs ratelen langs ons
"heen - ergens verder vallen bommen - Niet bewegen -
"Dan, even voorzichtig het hoofd oprichten - gaan
"ze weg - ja, ze verdwijnen - vlug - we springen op -
"uit de struiken - de sloot over - de weg op. In-
" stappen - vlug. De Kapitein en Nijdam achterin, ik
"weer achter het stuur - starten - gas!"

U begrijpt wel, waarom ik juist dit fragment overnam.

Is de Nijdam uit dit bericht ook lid van Nijdamstra? Gaarne zullen wij iets van hem horen.

Het is een pracht boek, waar ik dit citaat uit nam. Al die angsten, al die zorgen komen weer in de herinnering terug. Al die angsten, al die zorgen, ja, maar ook al die uitredingen. Neen, die herinnering brengt geen haat meer tegen de Duitsers. Dat is voorbij. Boven het haatgevoel is er gekomen de dank, de grote dank aan God. Hij hielp ons door, Hij gaf Zijn wonderlijke uitredingen.

Dan gaat er iets in ons leven van dat bekende 7e vers van Ps. 77:

"k Zal gedenken, hoe voor dezen ons de Heer heeft gunst bewezen, 'k zal de wond'ren gadeslaan, die Gij hebt van ouds gedaan".

Koedijk (N.H.)

H.Nijdam. Lzn.

ONS NIJDAMSTRA-BOEK.

Aan het 5de deel van het Nijdamstra-boek wordt gewerkt. Zo ligt bijv. de negende generatie persklaar. Hiermee komen wij tot + 1880.

Gegevens van de generaties, die daarna volgen, ontbreken. De oorzaak is, dat we in de rijks- en provinciale archieven niet verder kunnen komen dan tot 1880. Voor na 1880 zouden we de gemeente-archieven moeten raadplegen.

En dat gaat niet! Men wordt niet tot de gemeente-archieven toegelaten.

Men kan de benodigde gegevens aanvragen. Dat kost echter veel geld. Iedere verstrekte inlichting kost dan leges 30 - 50 cent, soms nog meer. Voor ons doel zou dat dus een kapitaal gaan kosten! Dus uitgesloten!

Hoe moet het dan. Eenvoudig: Zelf doen! Zelf doen aan de hand van de ingesloten staat door deze, na nauwkeurig bekeken te hebben, zo volledig mogelijk in te vullen.

Over dit invullen enkele opmerkingen.

1. Is U zelf een Nijdam, Nieuwdam, Vleer of Wijnia, dan gaat het heel gemakkelijk. U houdt de gehele staat door vast aan deze familie naam.

2. Is U zelf geen Nijdam, Nieuwdam, Vleer of Wijnia, maar Uw vrouw (of Uw man), dan moet U op de naam van Uw vrouw (of Uw man) doorgaan, dus haar (of zijn) ouders, grootouders, broers en zusters, ooms en tantes invullen.

Het gaat immers om de Nijdam's enz.

3. Is U geen Nijdam, enz. maar wel Uw moeder, dan moet U op de naam van Uw moeder doorgaan. Dus voor-grootouders, de namen van de ouders van Uw moeder invullen, voor ooms en tantes de namen van de broers en zusters van Uw moeder.

Natuurlijk zijn wij gaarne bereid U alle mogelijke inlichtingen te geven. Zijn er familieleden, die ook belangstelling hebben, dan kunt U daarvoor een invulstaat aanvragen: hoe meer, hoe liever.

Als het mogelijk is dat men bij het invullen elkaar kan raadplegen, dan moet dat niet verzuimd worden.

Met klem willen wij de nadruk op het volgende leggen: de ingevulde lijsten moeten binnen komen.

Gebeurt dat niet, dan kan er geen sprake zijn van het vervolgen van het familie-boek. Wij moeten dan stoppen bij 1880. Op Uw medewerking wordt dus onvoorwaardelijk en absoluut gerekend.

De ingevulde lijst stuurt U aan: A. Vleer, H. Sijtstrastr. 18, Sneek.

Dan nog één bede:

"Beste post, gooi bij mij veel ingevulde staten in de brievenbus".

A. Vleer.

Van de Ned. Indische Neef

De militaire Wereld in Meester Cornelis

in het algemeen.

- - -

Op school leerden wij, dat het militaire apparaat in het huishouden van de Staat der Nederlanden één van de twee peilers was waarop de uitvoerende macht van de Staat in het belang van Land en Volk moest kunnen rekenen.

De militaire wereld, waarvan het gedeelte in Meester Cornelis een onderdeel vormde, was dus een zeer voornaam deel van onze bestuursvoering. Daarop door redenerende zou men als vanzelf kunnen verwachten, dat dit deel dan ook meer dan gewone belangstelling deelachtig zou worden. Toch is dat praktisch wel eens anders. Door de tijden heen hebben onze militairen moeten ondervinden, dat de belangstelling van onze Regering op en neer bewoog al naar gelang de omstandigheden zich aandienden.

Geschiedkundig werd ons verteld, dat onze grote de Ruijter eens klaagde over de slechte toestand waarin de vloot verkeerde waarop één van de Regeerders meende te moeten opmerken, dat het de Ruijter aan moed ging ontbreken. Een fiere Michiel moet toen hebben geantwoord: "Waar de Staten hun vlag wagen, daar waagt de Ruijter zijn leven, al was het op één enkel schip". En de meesten van ons kennen nog wel het liedje:

Napoleon die goede vent ha-lie ha-lo
Die gaf één gulden traktement ha-lie ha-lo
Maar Willen drie die goeie man ha-lie ha-lo
Die maakte daar zeven stuivers van ha-lie ha-lo
Bij ons gaat alles - alles zo ha-lie ha-lo
Bij ons gaat alles zo-o-o

Dat op en neer bewegen van de belangstelling, met als noodzakelijk gevolg uitbreiding en inkrimping van de organisatie, moet voor de militaire leiders wel niet een prettig gebeuren zijn geweest.

Wij beleefden in Indië in die dagen een hoog-conjunctuur en de naoorlogse geest die uit het Moederland kwam overwaaien, tastte ook bij ons de gemoederen aan. De militaire wereld deed daar natuurlijk aan mee terwijl wij in Meester-Cornelis eveneens de invloed daarvan ondervonden.

De hoogconjunctuur van die dagen was een gevolg van een vooruitziende politiek tijdens de oorlog. Toen handel en scheepvaart stagneerden en de Indische producten dus niet verkocht konden worden, waren de ondernemingen doorgestaan met produceren en werden grote hoeveelheden suiker, koffie, thee, tabak enz. enz. oordeelkundig opgeslagen. Na de oorlog waren die goederen goud waard en vonden gretig kopers. Er werden fabelachtige prijzen bedongen met als gevolg grote verdiensten. Daarvan was weer 't gevolg, dat het heel gewoon genoemd mag worden dat een administrateur van een suikeronderneming f. 70000 in één jaar aan tantieme maakte en een eenvoudig employe van die zelfde onderneming f. 10000.

Al dat geld vond een weg in de samenleving. Neringdoenden maakten goede zaken terwijl op grote schaal nieuwe initiatieven konden worden ondernomen en uitbreiding kon worden gegeven aan bestaande en nieuw opgezette plannen.

De hele samenleving was er goed mee en de militaire wereld deed daar eveneens haar voordeel mee.

Voor het verenigings-leven openden zich mogelijkheden voor een betere toekomst. Ook het militaire verenigings-leven kwam in beweging en daar heersten toestanden genoeg die om verbetering vroegen, beter gezegd schreeuwden.

De oude begrippen rondom "slokjes boeren" en alles wat daarmede samenhang in de betekenis van "wijntje en Trijntje" en de sfeer waarin dat alles beleefd werd, was bezig te verdwij-

nen en plaats te maken voor meer moderne uitingen van christelijke beschaving.

De hoogste burgerlijke autoriteiten met aan het hoofd onze Gouverneur Generaal Graaf van Limburg Stirum, deden het mogelijke om overal een gezonde geest te bevorderen. Zo werd in Meester Cornelis een nieuw militair tehuis geopend en niemand minder dan onze Gouverneur Generaal in eigen persoon kwam de opening bijwonen. Wij waren daar mede aanwezig en herinneren ons nog heel goed dat deze grote onder de Gouverneurs Generaal de zaal betrad. Men kon een speld horen vallen zo stil was het daar hetgeen de plechtige sfeer die er heerste, nog meer deed uitkomen. 't Was een gebogen gestalte. Hij steunde op zijn wandelstok, een man van grote werkkraft en een succesvol bestuurder. Weten doe ik het niet zeker, maar ik meen dat dit het eerste militaire tehuis was in heel onze archipel, een teken dus dat er iets ging veranderen, dat er nieuwe wegen werden ingeslagen.

De verenigingen, waaronder de onderofficiers-vereniging "Ons Aller Belang" een vooraanstaande plaats innam, gingen zich roeren en wezen met de nodige voortvarendheid op misstanden in de militaire samenleving. Zij kwamen met voorstellen tot verbetering en dienden daarvoor de nodige verzoekschriften in. Er was heel veel op te knappen en bij te schaven hetgeen tenslotte leidde tot wrijving tussen legerbestuur en de bestuurderen van de onderofficiers-vereniging O.A.B. Die wrijving liep zo hoog op, dat het legerbestuur het raadzaam oordeelde om de meest vooraanstaande verenigings-mannen van O.A.B. uit de militaire dienst te ontslaan en anderen naar elders over te plaatsen. Zo moesten een viertal onder-officieren de dienst verlaten. Persoonlijk heb ik die heren gekend en nog denk ik met respect en hoogachting aan hen terug. 't Waren stuk voor stuk mensen met ruggegraat die vochten voor een beter aanzien van alles wat militair was in ons Indië en waar in die dagen nog misstanden heersten die verbetering hard nodig hadden. 't Heeft mij altijd pijn gedaan dat deze mensen de dienst moesten verlaten. Wat het legerbestuur betreft, kan ik mij voorstellen, dat de veranderingen die plaats grepen, afgeremd moesten worden en over een ruimer tijdsbestek uitgestreken. Het met voortvarendheid wijzen

op misstanden van allerlei aard is tenslotte niet bevorderlijk voor een goede geest in de troep.

Persoonlijk ben ik er van overtuigd, dat de legerautoriteiten niet gekant waren tegen de verbeteringen als-zo-danig maar dat zij de spoed waarmede alles aan de grote klok werd gehangen, niet konden onderschrijven. Toch heeft de actie die toen gevoerd werd, heel wat vruchten afgeworpen terwijl die voor de toekomst nog vele diensten zou bewijzen.

Enkele punten van vooruitgang waren, dat de onder-officieren buiten dienst in burger kleren mochten uitgaan, dat de witte uniform ook door de onder-officieren gedragen mocht worden en dat wij een salaris regeling kregen voor alle militairen in augustus 1920 met terugwerkende kracht tot 1 januari. Dit laatste betekende voor mijn vrouw een mooie nieuwe singer-naaimachine en voor mij een fonkelnieuwe fiets van degelijke makelij.

Voor al het feit dat de onder-officieren voortaan maand-salaris zouden ontvangen, was van ver strekkende betekenis.

Al met al was het de moeite waard om, naar krachten, mee te doen aan velerlei verbeteringen binnen het raam van ons militaire wereldje. Het vulde je bestaan, het eiste belangstelling voor velerlei problemen. En als je dan meedoet, wordt je als vanzelf meegenomen naar andere bedrijvigheden. Zo werd ik lid van O.A.B., lid van het militair tehuis en lid van de schaakclub aldaar. Dan was er nog een debatingsclub waarvoor ik zeer veel belangstelling had. Ook de maleisetaal moest geleerd worden en grondig bekeken.

Wij wisten dus heel goed hoe de uren buiten dienst doorgebracht moesten worden en het deed je goed daar aan mee te mogen doen.

Een volgende keer iets over dienstverrichtingen buiten het garnizoen Meester-Cornelis, iets over een theorieles van een kapitein begiftigd met ridderskruisen en een eere-sabel plus onze overplaatsing naar Pontianak, de hoofdplaats van de Westerafdeling van Borneo.

Hoogachtend,

Uw neef

Lourens.

Zaterdag 25 mei zal het 25
jaar geleden zijn dat onze
lieve ouders

JAN WATZE WIJNIA
en

MARTHA WIJNIA-BRUIJNSMA
getrouwd zijn.

Moge de Here hen nog vele
gelukkige jaren voor elkaar
en voor ons schenken.

Hun dankbare kinderen.

Suriname:

T.J.Douwstra-Wijnia
G.Douwstra.

Akkrum:

Marten
Pietie - Jelke Jan
Jantien - Hans

Gelegenheid te feliciteren
's avonds 7.30 uur in het
hotel "Goerres".

Akkrum, mei 1963.
Sinnebuorren 12.

Zondag 2 juni hopen onze
lieve ouders

A. WIJNIA
en

R. WIJNIA-GROENDIJK

hun 25-jarig huwelijks-
feest te vieren.

Hun dankbare kinderen:

Grietje - Frans

Annie

Pietje Jeltje

Janke

Gelegenheid te feliciteren
zaterdagmiddag 1 juni van
4-6 uur in het verenigings-
gebouw te Oosterbierum.

GETROUWD:

Tjeerd Graanstra te Norg.
Gerbrigje Wijnia te Suawoude.
mei 1963.

GETROUWD:

Sijmen Wijnja te Uitwellingerga
Eelkje Zeilstra te Gauw

mei 1963.

God hat ús bliid makke
mei de berte fan in fam-
ke en suske, dat wy

TJITSKE

neame.

I. Wynia

J. Wynia-Damstra

Durk

Skearnegoutum,
Ivige Leane 189,
13 maeije 1963.

<p>Met vreugde geven wij kennis van de geboorte van</p> <p>WATZE RINSE,</p> <p>zoon van:</p> <p>H. Nijdam en E. Nijdam-de Jong broertje van: Lonneke en Marianne</p> <p>Franeker, 29 mei 1963 Chr. v. Saarloosstr. 9.</p>	<p>Met grote vreugde en dankbaarheid aan God geven wij U kennis van de geboorte van onze zoon</p> <p>BEN</p> <p>die bij het H. Doopsel de namen zal ontvangen</p> <p>LAURENTIUS JOSEPHUS MARIA</p> <p>L.G.S.M. Vleer F.M.H. Vleer-Rompa</p> <p>Geleen, 7 juni 1963 Henri Hermanslaan 326.</p>
<p>Mede namens onze zoon danken wij allen hartelijk voor de vele blijken van belangstelling op onze 25-jarige huwelijksdag ontvangen.</p> <p>W. HOFMA G. HOFMA-VLEER</p> <p>Gorredijk, mei 1963 Nieuweweg 37.</p>	<p>Heden overleed onze beste zwager en oom</p> <p>TJEBBE VLEER,</p> <p>in de ouderdom van 77 jaar, weduwnaar van Jacobje de Glee.</p> <p>Soestdijk, 19 mei 1963.</p> <p>De familie:</p> <p>T. de Glee T. de Glee-Kiestra J. de Glee Sj. de Glee-Bakker A.v.d.Krieke-de Glee H.K. v.d.Krieke</p>
<p>Heden nam de Here van ons mijn geliefde man en vader, grootvader en overgrootvader</p> <p>AUKE THOMAS NIJDAM</p> <p>in de gezegende ouderdom van ruim 91 jaar, na een gelukkige echtvereniging van 57 jaar.</p> <p>De diepbedroefden: Neeltje Nijdam-Feenstra kinderen, behuwd-, klein- en achterkleinkinderen.</p>	<p>Rouwdienst in de Doopsgezinde kerk te Joure op vrijdag 24 mei a.s. 's middags half twee.</p> <p>Oudega (W.) 25 juni 1963.</p> <p>De rouwdienst is bepaald op vrijdag 28 juni, 's namiddags 1.30 uur in de Ned. Herv. Kerk te Oudega (W.)</p>

En dan die schapen. Bij de heer Hoite Nijdam in Idaard zijn ieder jaar de woldragers royaal. Vier lammeren per schaap is daar "gewoon" en vijf is "geen uitzondering". Maar dit ligt niet aan de zware grond, want uit Bakkeveen kregen we een briefje met het verhaal van een schaap, dat vorig jaar vier, en dit jaar vijf lammeren ter wereld bracht. En dan dat schaap van een boer in Sloten. Daar haalde moeder zelf haar lammetje bij het nekvel uit de sloot. 4 - 5 - 1963.

De oudste inwoner van ons land, mevrouw J.A. de Bree-Meijer uit het Groningse plaatsje Hoogkerk, is donderdag 105 jaar geworden. De jarige, die nog zeer kras is, werd op de heuglijke dag door burgemeester G. Nijdam van Hoogkerk persoonlijk gelukkiggewenst met de grote dag. mei '63.

VROUW WERPT ZICH VOOR LEEUWINNEN.

Twee oppassers van Amsterdams dierentuin Artis hebben een ernstig overspannen vrouw van een ernstige vermindering gered door haar van een kooi met een bijtende en klauwende leeuw vandaan te trekken.

De hevig bloedende vrouw werd met een ambulance overgebracht naar het Wilhelminagasthuis. Haar naam is nog niet bekend. Zij weigert iets over het gebeurde in de dierentuin te vertellen.

ROEKELOOS.

Roofdieren-verzorger Neef Henk Nijdam (43) zag omstreeks vijf uur dat een vrouw over de afrastering voor de kooi van twee leeuwinnen klom en zich roekeloos tegen de tralies wierp.

Zij stak haar beide handen tussen de tralies door.

Op hetzelfde ogenblik sprong brullend een jonge leeuw naar voren. Ze beet een stukje van de rechter wijsvinger van de vrouw af en klauwde met de zware voorpoot over haar lichaam.

KALM DIER.

"Het toeval wil dat de betrokken leeuwin een erg kalm dier is. Zij werd met de fles grootgebracht. En zulke beesten zijn dan wel aan mensen gewend. Misschien schrok de leeuwin van de plotselinge verschijning van de vrouw".

Samen met zijn collega Luuk van Walbeek (22) rende neef Nijdam naar de leeuwinnenkooi waar zij de zich fel verzetende vrouw van de bijtende leeuwin wegtrokken. Zij werd overgebracht naar het schaftlokaal van de oppassers waar zij weer tot rust kwam.

Het bestuur van de jubilerende vereniging dat bestaat uit de dames I. van Tuinen-Tiesema, K. Nijdam-Van der Veen (secretaresse) en de heren F. Venema (voorzitter) W. Benedictus (penningmeester) en H. Nieuwland.

WAARDERING EN STEUN OP RECEPTIE

"GOUDEN" HERCULES WORDT GEDRAGEN DOOR HET DORP.

OLDEBOORN - Zo dat nog niet voldoende bekend was, dan is op de receptie t.g.v. het gouden jubileum van Hercules vrijdagavond in hotel Goerres wel duidelijk geworden, dat de gymnastiekvereniging op de dorpsgemeenschap kan rekenen. Spontaan en niet alleen met woorden - veel hartelijke gelukwensen! - kwam dat tot uiting, maar ook in daadwerkelijke steun, waardoor de penningmeester van Hercules waarschijnlijk wel een paar sterk levende wensen wat betreft de materiaalvoorziening in vervulling kan doen gaan. Opnieuw is gebleken dat Oldeboorn met z'n sterk ontwikkeld verenigingsleven in een voorbeeldige samenwerking een jubileum goed weet te vieren. Prettig was, dat burgemeester J. Anker van Oldeboorn kan getuigen: zo'n dorp heeft bestaansrecht.

VIJF NEDERLANDERS STARTTEN NIET IN RONDE VAN ITALIË.

TALRIJKE INCIDENTEN - NIJDAM IN ZIEKENHUIS.

BARI (UPI)- De Italiaanse wielrenner Pierino Baffi heeft gisteren de tweede étappe van de ronde van Italië gewonnen en zijn landgenoot Vittorio Adorni heeft de leiding in het algemeen klassement behouden. Baffi reed over het parcours dat van

Potenza naar Bari, aan de Adriatische kust, leidde, een afstand van 185 kilometer, in een tijd van 4 uur, 41 min. 50 sec. op de hielen gevolgd door tién van zijn landgenoten en een Spanjaard. Adorni maakte deel uit van een groepje renners, dat vijf minuten na Baffi de eindstreep bereikte. Adorni won zondag de eerste openingsétappe van Napels naar Potenza, een afstand van 175 km, in een tijd van 4 uur, 57 min. en 43 sek. De etappe van gisteren verliep met enkele incidenten, waardoor de renners te laat van start gingen en een achterstand werd veroorzaakt op het tijdschema. De oorzaak van het incident was een geschil rondom de figuur van de Italiaanse wielrenner Marino Fontana, die door een sportgroep erkend werd als de Italiaanse kampioen een mening die door een andere groep niet werd gedeeld. De tweede groep echter erkende Bruno Mealli als Italiaans kampioen.

Het gevolg hiervan was dat de jury, acht Belgische en vijf Nederlandse renners, zich uit de wedstrijd terugtrokken. In verband met deze moeilijkheden zijn Van Looy, Sorgeloos, Janssens, Nijdam, Zilverberg, Lauwers, Damen, Van Tongerloo, Aerenhouts niet gestart voor de tweede étappe.

Aangereden.

De vervelende incidenten, die zich aan de start van de tweede étappe van de ronde van Italië hebben afgespeeld, hebben voor de Nederlander Henk Nijdam een bedroevende nasleep gekregen.

In gezelschap van zijn ploeggenoten Huub Zilverberg, Van Tongerloo, Janssens, Aerenhouts en de Zwitser Zoffel, besloot hij na het terugtrekken van de équipe Rik van Looy - de Belgische crack ging zelf met enige ploeggenoten met de wagen naar Bari - de rit van Potenza naar Bari als trainingswedstrijd op de fiets af te leggen.

In een rustig tempo reden zij voort en op het moment dat Henk Nijdam, wereldkampioen der achtervolgers, zijn kippelboutje verorberde, werd hij aangereden door een plotseling langszij komende auto. Hij heeft verwondingen opgelopen aan het hoofd en het rechterbeen. De onfortuinlijke Nederlander is in een ziekenhuis in Bari opgenomen. 21 mei 1963.

ZEG MIJ WAAR DE BLOEMEN ZIJN.

In de bermen van de mooie Gaasterlandse wegen ligt vergif. Men heeft met vergif de bloemen, waar bewoners en gasten van de streek plezier in hadden, gedood. Waarom? Omdat, zo zei men ons, "de bermen netjes moeten zijn. En "netjes" wil zeggen: levenloos, vreugdeloos, dor en saai. Als de bloemen dood zijn worden de bermen gemaaid. Dat is natuurlijk een normale handeling die elke berm ten goede komt.

Maar waarom gebruikt men dan eerst het voor mens en dier gevaarlijke vergif? Om de mooie flora van Gaasterland stelsmatig uit te roeien? Kinderen spelen in de bermen, volwassenen eten er hun brood, dieren zoeken er voedsel, maar men bespuit ze met vergif. Bovendien moet men niet te licht denken over het spuiten van vergif langs openbare wegen, over het gevaar voor de mensen die dit moeten doen, voor toevallige voorbijgangers, voor kinderen die spelen langs de weg. Nergens is het voorjaar lieflijker dan in Friesland en Gaasterland is een van de streken, waar men die pracht met dankbaarheid ervaart. De glooiende weiden vol bloemen vinden wij en velen met ons, stukken mooier dan de bollenvelden waaraan men zich, met duizenden opeengepakt, in het westen van ons land vergaapt. Maar niet alleen de weiden, ook de wegen van Gaasterland zijn mooi. Vroeg in het voorjaar bloeien er al talloze bloemen in de bermen en eind mei staat er als een wonder het hoge fluitekruid in bloei. Het fluitekruid omlijst de wegen als een weefsel van witte kant, kunstiger dan ooit door mensenhanden is gemaakt. Men loopt of fietst verheugd langs deze bloemenpracht. Totdat er een auto komt met gemeentewerklieden die er vergif op spuiten. Waarom? Zomaar. Omdat men wilde bloemen "onkruid" noemt en ten onrechte meent dat "onkruid" moet worden opgeruimd. Heeft men dan nooit gehoord van dr J.P. Thijse die er heel zijn leven naar streefde de ogen van de mens te openen voor de wonderen van de levende natuur? Heeft men nooit gehoord van Thijsse's Hof in Bloemendaal en van de heemparken in ons land, waar men uitsluitend wilde bloemen en planten "onkruiden" dus, uit heel ons land bijeen brengt om de mensen te laten zien hoe mooi die zijn, veel mooier vaak dan de gewassen die we bij een kweker kopen?

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING :

Voorzitter: T.Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden
Telef. 05100 - 22167

Secretaresse: M.H.Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
L'den. Telef. 05100 - 21232

Penningmeester: C.v.d.Schoot, Azn., Leeuwarderweg 63,
Sneek, Telef. 05150 - 3028.

LEDEN :

P. Agema-Wijnia, Hantumerweg A 59, Dokkum
H. Nijdam-Smit, Boerhavelaan 113, Groningen
M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer
A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek

=====
POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra-Tynge". Lid/abonnees be-
talen:
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden)
f. 1.-- per half jaar.

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H.Sytstrastraat 18, Sneek.
Telef. 05150 - 4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, Sneek,
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.

.....